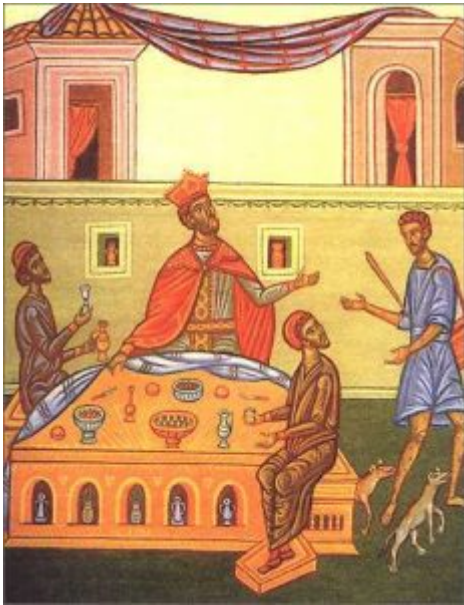

Τους πονείς τους φτωχούς ;

Άγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος

Ἀργά τὰ ἄνοιξε τὰ μάτια του ὁ πλούσιος! Τότε πού εἶδε στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ τόν Λάζαρο! Τόν ἄνθρωπο, πού καταδεχόταν οὔτε νά τοῦ ρίξει μιά ματιά, ὅταν τόν εὔρισκε νά περιμένει ἔξω ἀπό τήν πόρτα του!

Καί τότε τό κατάλαβε καλά, τί σημαίνει ἐκεῖνο, πού λίγο πρίν ποτέ δέν θέλησε νά τό καταλάβει.

Στήν κόλαση βρέθηκε ὑποχρεωμένος, θέλοντας καί μή, νά κάμει ἕναν ἀπολογισμό. Ἐκεῖ, ἀναγκάσθηκε νά ψάξει νά ἰδεῖ, τί τοῦ εἶχε γίνει ἀφορμή νά χάσει, ἢ κακή του ἐκείνη διάθεση, πού δέν τόν ἄφηνε νά ἰδεῖ στό πρόσωπο τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου τόν «πλησίον» του: δηλ. ἕναν συνάνθρωπο, πού ἔπρεπε νά τόν περιμένει ὅτι μπορούσε κάποτε νά βρεθῆ καί ὁ ἴδιος στήν θέση του· καί εἶχε γι' αὐτό χρέος νά τόν συμπονάει.

Ἄς ρίξωμε μιά ματιά στήν ἄθλια κατάσταση, πού εἶχε βρεθῆ τότε ὁ πλούσιος. Τώρα εἶχε φθάσει στό ἄκρο ἀντίθετο! Τότε εἶχε μεγάλη ἀφθονία. Τότε γλεντοῦσε, ὅσο πιά καλά μπορούσε. Τώρα τὰ εἶχε χάσει ὅλα. Καί ὅσο πιά πολύ σκεπτόταν τήν μεγάλη ἀντίθεση, τόσο πιά πολύ τόν ἔτσουζε. Καί γι' αὐτό εἶπε: «Πατέρα, Ἀβραάμ, λυπήσου με. Καί στείλε τόν Λάζαρο, νά “βουτήξει” ἔστω καί ἕνα δάχτυλό του σέ νερό, νά μοῦ δροσίσει λίγο τήν γλώσσα· γιατί ὑποφέρω πολύ μέσα σέ αὐτές τίς φλόγες» (Λουκ. 16,24).

Ἀπό τὰ λόγια αὐτά, ἀσφαλῶς δέν πρέπει νά βγάλωμε τό συμπέρασμα, ὅτι ἀρκεῖ ἐκεῖ μιά σταγόνα νερό, γιά νά

ἀνακουφίσει καί νά δροσίσει. Τά λόγια αὐτά μᾶς λένε μόνο, ὅτι ἐκεῖνοι πού ἔχουν πολλές ἁμαρτίες, ἐκεῖ θά ὑποφέρουν πολύ, ἐκεῖ θά ταλαιπωρηθοῦν πολύ· ἀπό τήν φοβερή ἐκείνη φωτιά· ἀπο τήν αἴσθησι τοῦ βάρους τῆς ἁμαρτίας τους.

Ἀπό τά λόγια αὐτά τοῦ πλουσίου, μαθαίνουμε μόνο ὅτι:

Στήν τελική κρίσι τοῦ Κυρίου ἡ ποινή θά εἶναι κάτι τό ἀνάλογο μέ τήν ἐσωτερική μας ἀθλιότητα.

Ὁ πλούσιος, σπρωγμένος ἀπό τήν ἄθλια κατάστασι στήν ὁποία βρισκόταν, ἀναγκάστηκε νά ζητήσει μιά σταγόνα νερό!

Ἐδῶ στήν γῆ, σπρωγμένος ἀπο τήν φιλαργυρία καί ἀσπλαγχνία του, εἶχε καταστήσει νά μή δίνει οὔτε μιά σταγόνα νερό!

Ἄραγε μποροῦσε ποτέ, νά βρεθεῖ γι' αὐτόν κατάστασι πιό δίκαιη, μέχρι τίς τελευταῖες της λεπτομέρειες καί ταυτόχρονα πιό ὀδυνηρή;

Ζητάει μιά σταγόνα νερό!

Ποῖος;

Ἐκεῖνος, πού στόν φτωχό δέν ἔδινε οὔτε ψίχουλο ψωμί.

Τόν ἔκαμε ὁ Θεός, νά ποθήσει σταγόνα νερό! Γιά νά τόν κάμει νά καταλάβει, τί φοβερό πράγμα εἶναι ἡ φτώχεια. Καί ποσο χρειάζεται νά εἴμαστε πονετικοί στήν φτώχεια.

Πηγὴ:

http://kirigmata.blogspot.com/2012/11/blog-post_3179.html#ixzz40KkIXGKZ